

که از لب دندان معشوق کی فروج ساز و عدول
از آن خود در در طلمات ظلم و ستم منبذار **رباعی** جام می با
اگر چه ای باد که از تلخ است تلخی بکف از مگذار **دو کلمه**
می تلخ نداری آن بر لبش خاشی دری رگت لب **باروی**
شاید که مراوشخ نام قدس آن باشد که بر تو بادای عشق
عاشق و مرید صادق که بدوستی دیگری هیچ چنانه را بدوستی
نشدیری بلکه حضرت ذات رفیع الدجات را بدوستی
من حیض صفات جمال با جلال و با رابط مطالع صدور
آثار و افعال دوست دار رحمتی که نه از خضرت
رنجیده شود و بسویت اغراض و اغراض میخند کرد
مستحق آن فی الحقیقت نه ذات تو بلکه امر دیگر باشد از
متملقات ذات کدام عین از بن فاحش تر و کدام
خسارت از بن موش تر که محبوبی و مطلوبی بصورت
بگذاری و روی ارادت در محبوبان طغی و طلب
مجازی آری **رباعی** تا چند ابدل بدلیغ همان سبک **چون**

خود را ز خیم وصل دور اندازی **معشوقه** غاب کرد دور
از رخ خویش **تو** آبی عشق ما عاش بازی **دو کلمه**
استعداد تو بظهور محبت دانی وانی نباشد و شربت
عذب تو از کز تعلق با و رای دات صافی نه یاری
از محبت سما و صفات کزین و جوی این ذات است عدول
مکن و باطن خود را بش تعلق و افعال آن معلول **کلام**
رباعی آنکه وفا و مهر سایه اوست او به فلک حسن
لکین بایه اوست حوش بدش نکر و کن توانی آن
زلف سینه که که همسایه اوست **وقال** قدس **دو کلمه**
الحان و **تجلیما** **بیلی** **نغم** **الحان** **نغم** **نغم** **نغم** **نغم** **نغم**
نغم **الحان** **نغم** **ترکب** **نغم** **الحان** **نغم** **الحان** **نغم** **نغم** **نغم**
گرفت مال را از ناب سوم و نغم همنام یعنی نغمه اول
الضربین الطرورین الحان و **الحان** **الحان** **الحان** **الحان** **الحان**
مکوبه **آینی** **را** **بستان** **در** **میان** **مست** **مست** **مست** **مست**
جلوه او باش بدان میخانه در جلوگاه جام و چانه بر نغمات